

верен климат; по-рано с нетърпение чакаше априлските дни, нежната синина на небето и яркото пролетно слънце. Ала сега тая убита светлина тук ѝ се струваше по-приятна от острите зимни лъчи, по-успокояваща и мека.

Настани се в един нов край на известния стар квартал, близо до университетското градче, в чийто ресторан-барака преди години се бяха хранили и двамата. Имаше просторна стая с прозорец към огромния парк, чиста, тиха и весела, с двойни завеси от бял тюл и златисто кадифе. Стените бяха облечени с бледо-жълт копринен тапет, потонът висок и снежно-бял, подът от лъснат паркет с кафява кожа пред леглото. На камината три-четири чайни рози се отразяваха в голямо огледало и парфюмираха въздуха с едва доловим землист аромат.

Тя се чувствуваше като студентка в ваканция — лека, разполагаща с цялото си време, изпълнена с бодрост и спокойно, радостно очакване. Сутрин обикаляше всички познати места — университет, музеи, магазини, паркове. След обяд почиваше в стаята си. Ведрост, вътрешна чистота и успокоение лъхаше в тази стая,